

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4837/2019
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашевић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгиша Лазић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милорад Рајић, адвокат из ..., ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8534/18 од 21.05.2019. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8534/18 од 21.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8534/18 од 21.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 1601/2017 од 16.07.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се раскине уговор о продаји и куповини моторног возила оверен под бр. Ов I .../... од 09.07.2012. године код Основног суда у Смедереву, судске јединице у Великој Плани закључен између тужиље као купца и туженог као продавца, ближе описаног као у том ставу изреке, те да се обавезе тужиља да преда у државину туженом наведено возило. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи на име повраћаја купопродајне цене за моторно возило ближе описано као у том ставу изреке, исплати 4.461 еура са домицилном каматом на наведени износ почев од подношења тужбе до исплате, а све у динарској противвредности по средњем курсу на дан плаћања које Централна европска банка исплаћује у месту плаћања. Ставом трећим изреке, обавезан је тужиља да туженом плати трошкове спора од 93.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8534/18 од 21.05.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиље не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Тужиља ревизијом не указује, нити доставља другачије правноснажне судске одлуке, донете у споровима са чињеничним стањем као у овој правној ствари.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.08.2012. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде опредељена је износом у висини од 528.413,03 динара, који представља динарску противвредност 4.461 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1евро = 118,4517 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић